

to mohou rozcítit citem, dis-
ně podvede, když uplatí sekáče,
aby lhalo o majetkových pomě-
rech Kocourova pána. A také
finální lest, kdy Kocour pozře
kouzelníka proměněného v
myš, těžší z kouzelníkovy víry,
že Kocour bude bojovat čestně.
Vetfelce ve svém hradě mohl
totiž kouzelník rovnou smáz-
nout mávnutím ruky, jenže, jak
sám říká, rozhodl se účastí v
soutěži projevit dobrou vůli.

i narocně, zejména v podání
Richarda Vokůrky) dává insce-
naci jasný charakter a umož-
ňuje stavět ji jako divadlo na
divadle, kdy komediantská
rodinka Legrando inscenuje
starý pohádkový kus vytažený
z truhly.

Děti si tu užijí příběh, pohy-
bovky, fórký s oponou či chlu-
patý kocourův kožich - kostým
i celá role skvěle sedí Ondřeji
Šípkoovi, který tu uplatňuje svůj

A ještě více toho inscenace
nabízí – dětem třeba hororovou
scénu s létajícími duchy, kterou
ty menší (podle reakcí na pre-
miéře) prožijí dosti intenzivně.
Tady na okamžik vyvstane pro-
blematická otázka, jak starému
(či spíše mladému) publiku je
vlastně tenhle Kocour v botách
určen?

Odpověď zní, že výsledný
tvar je s ohledem na zvolené
prostředky nejspíš tak trošku

na chůdách.

Na inscenaci je hodně vidět, že
se při její tvorbě spojili do týmu
machři svých žánrů: skvě-
lý muzikant, anebo jednotlivé
osobnosti z oblasti pouličního
a pohybového divadla. Asi nej-
větším zážitkem jsou tu rytmi-
zované taneční etudy – házení
pytlů ve mlýně a tanec sekáčů
s kosami. Jihlavskému Kocou-
rovi také hodně sluší úvod, kdy
se rodinka Legrando s vozíkem,

dovi je budou až do září před-
vádět denně kromě ponděl-
ků vždy v 11 a 15 hodin poblíž
australské expozice zoo.

Od července také začala pra-
videlná **komentovaná krme-
ní** vybraných druhů zvířat. Od
10.30 do 14 hodin tyto ukázky
probíhají postupně u surikat,
žiraf, lam guanako, babirus,
medvědů malajských, lemu-
rů kata a tuleňů nebo vyder.
Krmení bývá vždy spojeno i s

ní taneční školy na Vysočinu
každoročně přijíždějí už něko-
lik let.

Z výstav je ve vesnici Matongo
v zoo k vidění instalace o živo-
tě a putování Emila Holuba po
Afriče, anebo malby zachycu-
jící tváře původních obyvatel
Planety v provedení Jany Anny
Cholvadt. Pokračuje také pro-
dejní výstava originálních dře-
vených soch ze Zimbabwe.

Spolek výtvarných umělců Vysočiny - SVUV |

**Vznik spolku se datu-
je těsně po sametové
revoluci rokem 1990.
Jeho současným před-
sedou je jihlavský
výtvarník Pavel Toman.**

◀ Petr Klukan

**Pavel
Toman**

**Co bylo důvodem založení
spolku?**

Tim nejdůležitějším asi ten-
krát bylo vymezit se proti před-
listopadovému Svazu českých
výtvarných umělců, ve kterém
byla zastoupena řada umělců
poplatných tehdejšímu režimu.

Některí jiní, skutečně kvalitní
výtvarníci se do „svazu“ kvůli
své originální a svobodné tvor-
bě a kvůli svým názorům nikdy
nemohli (a ani nechtěli) dostat.

Po Listopadu 1989 byl Svaz
českých výtvarných uměl-
ců zrušen a v roce 1990 byla
založena na demokratických
principech nová Unie výtvar-
ných umělců.

V regionech pak byla zakládá-
na nová sdružení výtvarníků,
která se stala kolektivním čle-
nem Unie výtvarných umělců.

**Spolek má za sebou čtvrt-
století existence. Co je hlav-
ním tmelícím prvkem, že v
době velkých individuálních
možností spolek stále existu-
je?**

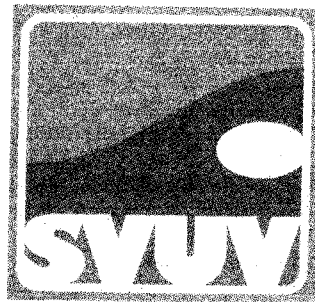
Je pravdou, že dnes neexistu-
je žádná povinnost být členem
Unie výtvarných umělců nebo
členem nějakého výtvarného
spolku. Dnes se může výtvar-
nou tvorbou zabývat kdokoli, a
pokud je talentovaný a šikov-
ný, může se tím i žít. Nemusí
být přitom nikde organizovaný,
je to vyložené jeho soukromá
záležitost.

Na druhé straně má ale řada
výtvarníků pocit nějaké sou-
náležitosti. Chce se setkávat
s podobně naladěnými lidmi,
chce s nimi diskutovat o své
tvorbě, chce si s nimi vyměňo-
vat své zkušenosti, chce se ně-

co nového dozvědět i o jiných
soutpnicích, chce se s nimi
pobavit o posledních trendech
v kumštu apod. Tuhle příjem-
nou stránku spolkového života
a určité umělecké sounáležitosti
se snažíme držet. Letos jsme
zahájili cyklus návštěv ateliérů
našich členů – první z těch náv-
štěv byla u mě v ateliéru. A bylo
to velice příjemné a oboha-
cující, přišli i skuteční výtvar-
ní matadoři Jindřich Boška a
František Dörfl, to jsou hluboké
a nevyčerpatelné zdroje zážit-
ků a zkušeností, je s nimi radost
pobesedovat.

**Většinu členstva tvoří starší
dlouholetí výtvarníci z Vyso-
činy, daří se spolek obnovu-
vat?**

Vyložené mladé výtvarníky ve
spolku nemáme, asi mají jiné
zájmy, jiná témata, jiné umě-
lecké představy. Ale jak mladí
výtvarníci postupně dozrávají,
někteří z nich pocítují potřebu
se s někým setkávat, poradit se
a zařadit se do nějakého výtvar-
ného společenství. K takovým
patří v našem spolku třeba
Arnošt Kába, absolvent Vyso-

ké školy uměleckoprůmyslové
v Praze nebo Alice Waissero-
vá, absolventka FaVU Brno. Ale
nejsou to jenom členové s for-
málním uměleckým vzděláním,
máme v našem spolku třeba
nového, velice talentovaného a
originálního výtvarníka Petra
Vlacha, který je autodidaktem.

**Lze jmenovat jednoho nej-
výraznějšího výtvarníka, kte-
rý spolek prošel, ale již není
mezi námi?**

Těch členů, na které vzpo-
mínám velice rád, je celá řada.
Ale asi nejvýraznějšími osob-
nostmi z těch, které už ne-
jsou mezi námi, je akademický
malíř Josef Kremláček a archi-

tekt Jiří Jirmus.

Josef Kremláček žil a tvořil v
Třebíči, a vždycky jsem na něm
obdivoval obrovskou šíři jeho
tvorby. Samozřejmě byl nej-
více známý jako ilustrátor, ale
já upřímně přiznám, že jsem
vždycky nejvíce obdivoval jeho
volnou tvorbu, především pod-
malby na skle s přírodními a
fantaskními motivy. A jeho gra-
fiky považuji za jedny z nejlep-
ších vůbec.

No a Jiří Jirmus, to byl oprav-
du kumštýř se vším všudy.
Někdy bohem, pro kterého byly
nějaké praktické problémy zce-
la bezpředmětné. Jindy úžasný
vypravěč, který měl obrovské a
hluboké znalosti o architektuře
a výtvarném umění, a člověk ho
s napětím poslouchal hodiny a
nikdy to nebylo nudné. No, a v
neposlední řadě úžasný malíř
s fantazií a s citem, který by
do něj člověk, vzhledem k jeho
zdánlivě hromotlucce postavě,
nikdy neřekl.

-pk-

*Od příště v novém seriálu před-
stavíme samostatnými medai-
lonky všech 31 výtvarníků.*

Seriál

Začne Letní škola seniorů

TŘEŠŤ (Jv) - Třetí ročník
prázdninové Letní školy seniorů
pořádá od 11.7. do 5.9. Kraj
Vysočina a jeho odbor sociál-
ních věcí. Podruhé se akce ode-
hraje ve spolupráci s městem
Třešť.

Cyklus nabídne v Kulturním
domě v Třebíči šest vzdělávacích
seminářů pro seniory. „*Není
podmínkou, aby pravidelně na-
vštěvovali naši Univerzitu tře-
štího věku nebo Akademii umě-
ní a hudby. Letní škola je tu pro
všechny,*“ vysvětlila místosta-
rostka Eva Požárová.

Jednotlivé přednášky jsou
samostatné a nenavazují na se-
be. Začínat se bude ve 14 hodin
a vstup je pro seniory zdarma.

Program akce:

- ◉ 11.7. Aby stáří nebolo - Iva Georgievová, rady babiček
- ◉ 25.7. Uzel na paměti - Jana Vejsadová, paměťové techniky
- ◉ 8.8. Život kosmonauta na oběžné dráze - Tomáš Příbyl
- ◉ 22.8. Zahrada pro radost i zdraví - Peter Gajdoštin
- ◉ 5.9. Emoční inteligence - Monika Brzoňová, poznáváme sami sebe